

подържай между хората тази басня, но помни обѣщението си: ще пазимъ тази тайна до тогава, докогато нашитѣ пѣстървички порастнатъ и азъ отново почна да ги донасямъ за проданъ.

*

„Отъ тази минута, — казва въ своя отчетъ знаменития ученъ Милнъ Едвардъ, — имената Жозефъ Реми и Антоанъ Жеенъ станаха неразделни въ историята на изкуственото развъждане на рибитѣ. Много несполуки въ развитието на това полезно дѣло изпитали двамата, поради своето скромно положение, но все пакъ достигнали цѣльта си“.

Жеенъ съобщилъ за откритието на Реми на Вогезското економическо дружество, което се отнесло съ живо съчувствие къмъ тази работа и напечатало за откритието на Реми въ своя отчетъ. Микаръ, главенъ горски инспекторъ на департамента, позволилъ на Реми да лови риба и прави опити въ всичкитѣ държавни гори на повѣрениа му окржгъ. Това било прѣзъ 1844 год. Изминали се цѣли 6 години докато откритието на Реми станало извѣстно.

Намаляването на рибата въ рѣкитѣ на Франция и другитѣ страни отдавна обрѣщало вниманието на хората. Мисълта да се развъжда изкуствено риба идвала на умъ на мнозина, много по рано отколкото на Реми. Така напр., първитѣ опити за изкуственото развъждаше на пѣстърви били направени прѣзъ седемдесетѣхъ години на XVIII ст. отъ майора Якоби. Подобни опити сж правени и прѣзъ XIX ст. отъ Карла Фохта, Бокциуса и др. учени. Въ 1848 год. извѣстния естество-изпитателъ Катрфажъ прѣдставителъ на француската академия записката на